

Også *Lorentzen* (V) ønskede visse enkeltheder drøftet nærmere. Han fandt i øvrigt stort set lovforslagets regler tilfredsstillende og advarede mod at lade loven som helhed gælde for landkommunerne.

Adolph Sørensen (KF) fremhævede det rigtige i at befæste og udbygge det kommunale selvstyre og måtte derfor tage forbehold over for bestemmelsen om at nedsætte særlige boligkommissioner, som kunne medføre en unødvendig og fordyrende udvidelse af administrationen. Med samme begrundelse tog han forbehold over for udvidelsen til to boligtilsynsråd med eget sekretariat.

Lannung (RV) lagde megen vægt på, at boligtilsynsloven kunne give grundlag for en virkelig forbedring af boliger med mangler, som med rimelighed kunne afhjælpes. Han efterlyste i øvrigt en større samordning af lovgivningen vedrørende byggeri, byplanlægning, fredning o. s. v., en lovgivning af rationel, samlende karakter.

Også retsforbundets ordfører (*Sandau*) og den kommunistiske ordfører (*Alfred Jensen*) tilsagde velvillig behandling, sidstnævnte dog med mange forbehold.

Om *udvalgets* drøftelser henvises i det hele til den ret udførlige betænkning. Af de gennemførte ændringer er enkelte omtalt i det foregående.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt.

61. Lov om sanering af usunde bydele. (Boligminister *Bundvad*). [A. sp. 1841. C. sp. 985].

Fremsat mundtligt $17/2$ (F. sp. 2650). 1. beh. $27/2$ (F. sp. 3205 og 3237). Partiernes ordførere: Carl P. Jensen, Lorentzen, Adolph Sørensen, Lannung, Sandau og Alfred Jensen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om boligtilsyn. Betænkning (B. sp. 973) afgivet $6/5$. 2. beh. $20/5$ (F. sp. 4867). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 1053) afgivet $21/5$. 3. beh. $26/5$ (F. sp. 5020). *Loven stadfæstet 5. juni 1959.* (Lovt. nr. 184).

Lov nr. 212 af 31. maj 1939 om boligtilsyn og sanering af usunde bydele — i det følgende benævnt 1939-loven — indeholdt i kapitel VI bestemmelser, hvorefter en kommunalbestyrelse, der med boligtilsynsrådets godkendelse skønnede, at en bedre ordning af bebyggelsesforholdene var påkrævet i et usundt og brandfarligt byområde, kunne *ekspropriere* de til gennemførelsen af en sanering af området fornødne ejendomme. Kapitlet indeholdt endvidere bestemmelser om ydelse af *statslån og statstilskud til erhvervelse og nedrivning af ejendomme i et saneringsområde* og til delvis dækning af det tab, saneringen måtte